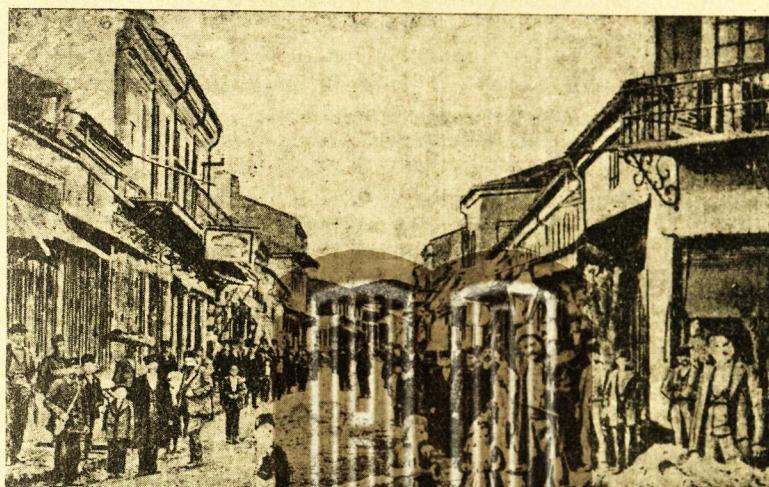

империя, като: Дубровникъ, Рагуза, Венеция, Гегуа, защото, се изрази въ предсмъртния си часъ Мурадъ I — „Добрите и приятелските търговски връзки вжтре съ търговците, и вънъ съ чужденците, развиватъ и засилватъ приходните богатства на страната, а богата държава е сила страна въ свѣта!“.

Фиг. 4. Изгледъ на улица „Темниска“, преди около 30 години.

Въ дъното се вижда старата къща на Хаджидимиеви.

Мѣстните търговци християни, въ предѣлитѣ на Османската империя сѫ били привилегирована рая и се наричали Бератлий, а чуждестранните — Туджалари. Търговците отъ Рагуза сключили търговски договоръ съ султанъ Мурадъ I въ 1363 години; по късно Венеция въ 1384 година, Генуа въ 1387 година. Дубровникъ сключила договоръ съ Мохамедъ II въ 1480 год.; съ Баязида II въ 1481 година; съ Селимъ I въ 1514 година. Срещу тия привилегии, републиката Дубровникъ плаща значителни даждия на Османската империя. Така само за написване султанските освободителни грамоти на славянски езикъ Дубровникъ се е задължила да плаща 12,000 венециански дуката (жълтици) харачъ. Привилегиите, съ които се ползвали тия републики, били: Разрешавало имъ се да пѫтуватъ свободно изъ цѣлата Османска империя; да търгуватъ съ всѣкакви мѣстни стоки, като: вълна, воськъ, овце, овни, коне, едъръ добитъкъ, кожи, саhtияни и всѣкакъвъ видъ зърнени храни, да внасятъ всѣкакви изработени предмети отъ своите земи, като сукна, платове памучни, разни желѣзни издѣлия, оржжие и други. При това, тѣ имали право да иматъ свои магазини, работил-